

(Kort bemærkning).

### Tommy Dinesen (SF):

Jeg har også læst den artikel, som hr. Sønderby henviser til, og jeg synes, det er godt. Jeg vil så til gengæld sige, at der ikke er noget særlig forbavsende i det. Det kan være to ting. Den ene er, at man ikke betaler nok skadeserstatning til dem, der har været ude for ulykker. Den anden er noget, man har vidst igennem mange år, og som har noget med forebyggelse at gøre. Desto mere man gør, desto bedre skulle det gerne vise sig at blive på et senere tidspunkt. Det tror jeg er baggrunden for det, og at vi er nået så langt, at der er sket noget på arbejdsmiljøområdet. Det er der jo. Bliver det mindre i fremtiden, synes jeg, det er udmærket. Det har vi selvfølgelig overhovedet ikke noget imod.

Det er også derfor, der ligger en ting mere i dette, hvis man lægger tilsynskredsene ud. Der ligger nemlig det, at de samme mennesker, der står for budgetterne for sygehussektoren og for de arbejdsmedicinske klinikker, altså amtsrådsmedlemmerne, også ser den anden del af det, nemlig forebyggelsen, dvs. Arbejdstilsynet og det ydre miljø. Vi mener, der ligger nogle fordele, som burde være klare for de fleste mennesker.

### Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Også jeg vil gerne kvittere for de mange indlæg. Jeg har forstået, at der er bred opbakning i Folketinget til den konklusion, som regeringen er kommet frem til, nemlig at tidspunktet ikke er inde til at skære igennem og skabe et enstrengt miljøtilsyn, men inde til at samarbejde tættere, at få lavet en samarbejdsaftale mellem Arbejdsministeriet og Miljøministeriet i samarbejde med, hvem der ellers har interesse i dette foretagende. Det tror jeg er den rigtige konklusion på nuværende tidspunkt. Det er også den konklusion, som jeg har opfattet at der er opbakning til blandt et flertal af Folketingets medlemmer.

Både hr. Tommy Dinesen, fru Birte Weiss og hr. Taanquist var inde på ressourcerne til Arbejdstilsynet. Nu er det jo ikke det, vi skal diskutere i dag. Jeg forstod oven i købet, at der var påtænkt et samråd i Arbejdsmarkedsudvalget om dette spørgsmål. Det deltager jeg naturligvis meget gerne i.

Må jeg så derfor blot nøjes med at sige, at selvfølgelig kan vi diskutere ressourcernes stør-

relse til Arbejdstilsynet. Det vil vi formentlig altid komme til at diskutere, fordi nogle mener, at vi giver for lidt, nogle mener, vi giver for meget, og andre, forhåbentlig da, at der bliver givet passende.

Uanset hvor store ressourcer vi tilføjer Arbejdstilsynet, vil der fortsat være behov for en prioritering af de opgaver, det nu er muligt at løse inden for den ressourcemæssige ramme. Her er der så forskellige religioner, om jeg så må sige. Nogle tror meget på kontrollfunktionen, andre tror meget på forebyggelse. Ingen af delene kan undværes, men en prioriteringsdebat er nødvendig. Jeg ønsker ganske afgjort at lægge hovedvægten på det forebyggende. Det er på den måde, man efter min opfattelse får den største effekt for de ressourcer, der bliver stillet til rådighed. Men lad os tage den diskussion ved en anden lejlighed. Det bliver der sikkert rigelig lejlighed til.

Så skal jeg naturligvis især takke hr. Leif Hermann for de meget pæne bemærkninger, der var om min tale. Jeg forstod, jeg fik en meget høj karakter for det, om jeg så må sige, kunstneriske indtryk. Jeg går ud fra, at det var venligt og positivt ment, og jeg skal takke meget for de pæne bemærkninger.

Derimod kunne hr. Leif Hermann ikke helt tilslutte sig noget af det, jeg havde sagt, altså det reelle indhold i det. Han bebrejdede mig, at jeg havde givet udtryk for, at nu var regeringens overvejelser afsluttet, og at vi nu gik ind i arbejdsfasen.

Jeg mener faktisk, det er den korrekte beskrivelse af situationen netop nu. Vi har haft et udvalg, vi har haft en lang række overvejelser. Nu nøjes vi ikke med at overveje mere. Nu har vi draget en foreløbig konklusion, og så går vi i gang med arbejdet på baggrund af den konklusion.

Hr. Knud Lind stillede to spørgsmål, og jeg vil gerne besvare de to spørgsmål. Hr. Knud Lind stillede spørgsmålet: Hvorfor er regeringen i grunden så tilfreds med det udvalgsarbejde, som har fundet sted? Det vil jeg gerne forklare.

Selv om der ikke var enighed om en konklusion om den ene eller den anden model, er der foregået et arbejde, som er særdeles nyttigt også i den videre proces.

Der er foretaget en beskrivelse af forskellige modeller. Det er nyttigt, at disse modeller er be-